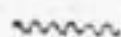

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

Ἰανουάριος. 1862

Ἀπεχώρησ' ἐν ἔτος καὶ ἔφθασεν ἄλλο·
καὶ ἰδοῦ με, κατ' ἔθος τῶν νέων Πινδάρων,
κ' ἐγὼ φθάνω, τὴν λύραν κρατῶν καὶ τὸν Φάρον,
καὶ τὸν δίσκον κενόν, καὶ ὡς δύναμαι ψάλλω.

Πλὴν τί λέγω κενόν ὅτι φέρω τὸν δίσκον;
Τὸν προσάγω αἰσίων προῤῥήσεων πλήρη.
Ἐὰν ἔτος δεινῶν ἦν τὸ ἔτος τὸ θνησκόν,
θὰ σᾶς φέρῃ τὸ νέον πολλὰ τὰ θυμήρη.

Θὰ σᾶς φέρῃ χαρὰς κ' εὐθυμίας ἀθρόας,
τὰς ἐλαίας μεστὰς, τοὺς ἀγροὺς πολυπύρους,
καὶ τὸν οἶνον γλυκύν· Σπερχεῖός ὁ βαθύρρους
Πακτωλὸς θενὰ γίν' εἰς αὐτὸ χρυσοῤῥόας.

Εἰς τοὺς πόδας τοῦ ἔθνους ὀρύττουσι τάφρον
οἱ τῆς τύχης του φαῦλοι, ὀκνοῦντες ἐργάται.
Ἡ Ἑλλὰς ἀνερμάτιστον σκάφος πλανᾶται,
καὶ ὀπλίζεται χεὶρ ἀσεβῆς καὶ παράφρων.

Εἰς τὸ μέλλον τοὺς οἶακας ἔμπειροι χεῖρες
θὰ κρατῶσι, καὶ θύελλα ὅταν ἐνσκήψῃ,
οὐδεὶς φόβος τὸ σκάφος εἰς πέτρας μὴ ρίψῃ.
Θὰ χωρῇ εὐπλοῦν, ὡς ταχύπλουν ἀτιμῆρες.

Ἀδελφὰς δύο φίλας ἢ Ὅθρυς χωρίζει,
ἀδελφὰς τὴν καρδίαν διδύμους. Ἡ πρώτη
εἰς πυκνὰ καὶ εἰς μαῦρα κυμαίνεται σκότῃ·
τὴν δὲ λάμψις ἀδύτου ἡλίου φωτίζει.

Ἄλλ' ὁ Φάρος, ὀρθὸς εἰς τοῦ ὄρους τὰ ὕψη,
εἶν' ἐκείνη πυρσὸς τὸν λιμέν' ἀναγγέλλων,
ἀστὴρ εἶναι προλέγων παρήγορον μέλλον,
καὶ εἰκὼν τῆς αὐγῆς ἣτις θέλει προκύψει.

Κοινωνοὺς συμφορῶν, ὁμογάλακτας πόνων,
τὴν αὐτὴν ποτισθέντας δακρύων φιάλην,
προσπαθοῦν χαιρεκάκως νὰ ρίψωσ' εἰς πάλην
οἱ ἐχθροὶ των, μισάδελφον σπείροντες φθόνον.

Μάτην τοῦτο. Φωνῆς ἐγερθείσης γενναίας,
ὅλοι γίνοντ' ἐν σῶμα, ἢ ἕρις των παύει·
δὲν εἶν' ἄλλοι οἱ Ἕλληνες, ἄλλοι οἱ Σλαῦοι,
ἀλλὰ πάντες μιᾷ στρατιῶται σημαίας¹.

Μανιώδης φουσᾶ ὁ Βεσούβιος δαίμων,
πρὸς τὴν φρίσσουσταν Ῥώμην ἀγκάλας ἐκτείνας².
Πλὴν καὶ μέχρι Βοσπόρου φλογὸς ἐμῶν δίνας,
θ' ἀναρπάσῃ τὸ κράτος τὸ ἥδ' ὑποτρέμον.

¹ Εἶχον ἀρχίσει ἔκτοτε τὰς ἐνεργείας των οἱ συνδουλίζοντες τὰς
διαιρέσεις μεταξύ Ἑλλήνων καὶ Σλαύων.

² Ἡ Ἰταλικὴ μετταπολίτευσις.

Ἄφ' οὗ ταῦτα, ἀφ' οὗ τῶν ὀρνίθων τὸ γάλα
 σᾶς ηὐχθήτην, καιρὸς νὰ σᾶς τείνω τὸν δίσκον.
 Μὴ φειδῶ πρὸς ἐμέ. Ὁ μικρὰ ἀναλίσκων,
 ἂν πτωχὸν βοηθῇ, ταμιεύει μεγάλα.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

Ἰανουάριος. 1863

Παρῆλθεν ἔτος. Εὐχεται παναίσιον τὸ μέλλον
 ὁ εἰς ὑμᾶς τῆς Ὀθρυος τὸν Φάρον διανέμων.
 Πρὸ χρόνων φάρον ἱδρυσα ἐπὶ τοῦ ὄρους, θέλων
 νὰ προφυλάττῃ ναυαγούς ἀπὸ κρυπτῶν σκοπέλων,
 καὶ ν' ἀναγγέλλ' εἰς πλείοντας τὸ πνεῦμα τῶν ἀνέμων.

Ὅταν εἰς ὄγκον ἐπαρθεῖς βουλῶν ὑπερφιάλων
 ὁ ὕπατος νομοποιὸς τὸν νόμον παρεώρα,
 καὶ πνεῦμα λαῦρον ἐγερθὲν, δεινὸν ἐφύσα σάλον,
 ὁ φάρος μου κατήγγελλε τὴν θέσιν τῶν ὑφάλων
 πρὸς ἃς ὀρθῇ ἐφέρετο τοῦ σκάφους μας ἡ πρῶρα.

Εἰς τὸ κοινὸν πηδάλιον ἐὰν ἠπλοῦτο χεῖρ τις
 ἢ κλέπτου, ἢ φατριαστοῦ, πολιτικῶν πυγμαίων,
 ἂν ὑπουργὸς προὔκαθητο ἀνίκανος, ἀγύρτης,
 ὁ φλογερός μου ὀφθαλμὸς ἐδείκνυε τὰς σύρτεις
 ἐφ' ὧν οἱ θρόνοι θραύονται ὡς σκεύη κεραμέων.

